

Organizēti sākt jauno politmācību gadu

15. oktobrī visos lauku rajonos sākas jaunais mācību gads partijas un komjaunatnes politiskās izglītības sistēmā. Kā partijas, tā arī komjaunatnes pirmorganizācijas šogad pielikušas daudz pūļu, lai komunistu, komjauniešu, bezparteijsko aktivistu vidū veiktu plašu izskaidrošanas darbu, izraudzītos piemērotas politiskās izglītības formas, nokomplektētu skolas, pulcīkus, seminārus. Šī darba rezultātā partijas un komjaunatnes politiskās izglītības sistēmā šogad rajonā mācīsies vairāk nekā pieci tūkstoši biedru. Bez tam ap tūkstoš komunistu un bezparteijsko mācīsies tautas universitātes sešās fakultātēs, tehniskā minimuma un kvalifikācijas celšanas skolās. Daudzi komunisti, komjaunieši un bezparteijskie šogad iestājušies vakarskolās, neklātienē vidusskolā, tehnikumos, augstskolās. Viss tas liecina, ka veikts tiešām liels organizatorisks darbs. **UZDEVUMS TAGAD IR — KERTIES PIE DARBA, PIE NOPĪETNĀM MĀCĪBĀM.**

Panākumi komunisma celtniecībā ir masu apzinīgās, mērķtiecīgās darbības rezultāts. Jo augstāka cilvēku apziņa, jo skaidrāk viņi izprot partijas politiku, jo aktīvāk un enerģiskāk viņi cīnās par komunisma uzvaru, jo spraigāk rīt komunistiskās celtniecības darbs. Tāpēc partijas jaunā Programma izvirza kā neatliekamu uzdevumu izveidot visos mūsu sabiedrības darba cilvēkos zinātnisko pasaules uzskatu, audzināt visus iedzīvotājus zinātniskā komunisma garā, panākt, lai darbaļaudis dziļi izprastu pasaules attīstības gaitu un perspektīvas, pareizi orientētos notikumos mūsu zemē un starptautiskajā arēnā, apzinīgi veidotu dzīvi komunistiski. Šī PSKP Programma izvirzītā mērķa sasniegšanā liela loma ir politiskās izglītības sistēmai, kas aptver plašas darbaļaudu masas. **TĀPĒC KATRAS PARTIJAS PIRMORGANIZĀCIJAS SVARĪGĀKAIS UZDEVUMS IR ORGANIZĒTI SĀKT MĀCĪBAS PARTIJAS UN KOMJAUNATNES POLITIZGLĪTĪBAS SISTĒMĀ, DIENDIENĀ RŪPĒTIES, LAI AUGTU KATRAS SKOLAS, PULCĪNA, SEMINĀRA MĀCĪBU IDEJISKĀIS LIMENIS, LAI NODARBĪBĀS VISPUSĪGI, DZIĻI, AR PAREIZU IZPRATNI IZSKĀTĪTU ZINĀTNISKĀ KOMUNISMA SVARĪGĀKĀS PROBLĒMAS, LAI NODARBĪBĀS KLAUSĪTĀJOS IZRAISĪTU RADOŠU PIEĒJUMU IZSKĀTĪMIEM JAUTĀJUMIEM, CELTU VIŅU DARBA UN POLITISKO AKTIVITĀTI, AUDZINĀTU VIŅUS KOMUNISMA MORĀLES PRINCĪPU GARĀ.**

Ja iecietība vadības mēraukla

Laukezera kolhozs ar darba disciplīnu nevar lepoties. Ir bieži dzeršanas gadījumi, kā rezultātā daži kolhoznieki kavē darbu nedēļām ilgi. Ir te arī ļaudis, kuri iziet darbā tad, kad viņiem tas iepatīkas. Par šīm lietām spriež katrs kolhoznieks, stāsta agronome, atzīst pats valdes priekšsēdētājs, par to ziņo 24. septembrī izdotās kolhoza sienas avīzes raksti, kuru autori aicina valdi beidzot uzlabot darba disciplīnu. Faktam, ka trešajā laukkopības brigādē bija aizmirsuši sagubot kombaina nokultās labības salmus, kuri bija sadzīti pat pie kaudžu vietām, taču tā arī tur lietū sapuva, bija vēltis nesen izdotais «Zibens».

Diemžēl, kolhoza valde vēl līdz šim nav reaģējusi uz sienas presē izteikto kritiku. Nav valdes lēmuma par vainīgo sodīšanu — valdes locekļi aprobežojušies ar tukšu runāšanu, kura neko pozitīvu nav devusi. Tāpēc arī nav jābrīnās, ka kolhozā ļaudis rikojas, kā kuram tik, jo saimniecībā neijst stingru vadošu roku. Kolhoznieks

Mācībās jāizskauž formālisms, primitīvisms, propagandas atrautība no dzīves. Politiskajai izglītībai jābūt iedarbigai, cieši saistītai ar katra kolhoza, padomju saimniecības, uzņēmuma, iestādes konkrētajiem uzdevumiem cīņā par savu plānu izpildi noteiktajos termiņos.

Rūpējoties par politiskās izglītības iedarbigumu, mācību augstu idejisko līmeni, liela vērība partijas pirmorganizācijām jāvelti propagandistu kadriem. Vajag, lai propagandisti nebūtu pārslogoti ar citiem sabiedriskiem pienākumiem, lai viņiem būtu laiks sagatavoties katrai nodarbībai, lai viņi varētu sistemātiski apmeklēt pie partijas rajona komitejas rīkotos propagandistu seminārus, izbraukt uz partijas rajona komiteju konsultēt atsevišķos jautājumos, iegādāties nepieciešamo literatūru. Nepieciešams arī no propagandistiem prasīt lielāku atbildību par nodarbibu norisi. Jāizskauž tāda negatīva parādība, kāda bija vērojama atsevišķās organizācijās iepriekšējos gados, kad daži propagandisti reti apmeklēja propagandistu seminārus, bija pat gadījumi, kad propagandista neierašanās dēļ izjuka nodarbības vienā otrā pulcīnā un seminārā, kad propagandisti nodarbībās izvirzītos lietišķos ierosinājumus un priekšlikumus atstāja bez ievērības, neuzstājās ar referātiem par atsevišķiem aktuāliem jautājumiem.

Katram propagandistam jāievēro partijas norādījums, ka tikai tas ir īsts marksists, īsts leņinietis, kas ne vien labi prot orientēties Marksa-Engelsa-Leņina mācībā, bet prot šo mācību pielietot dzīvē, izmantot to kā mūsu lielo idejisko ieroci cīņā par komunisma celtniecību. Propagandistam jābūt masu politiskajam organizatoram.

Šogad radīti labvēlīgi apstākļi masu politiskajā izglītībā. Laikā izdotas mācību programmas, nākušas klajā daudzas jaunas mācību grāmatas. Periodiskajos izdevumos sistemātiski publicē materiālus par atsevišķiem politiskās izglītības jautājumiem. Pēc PSKP XXII kongresa cēlusies darbaļaudu politiskā aktivitāte, tieksme apgūt marksisma-leņinisma teoriju. Viss tas dod iespēju šogad celt augstāk politiskās izglītības līmeni, tās iedarbigumu, audzināt darbaļaudis marksisma-leņinisma lielo ideju garā. Labas sekmes jaunajā mācību gadā!

V. KĀRKLIŅŠ,
partijas rajona komitejas
politiskās izglītības
kabineta vadītājs

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJĒTIES!

PADOMJU DAUGAVA

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS CENTRĀLĀS KOMITEJAS
UN LPSR MINISTRU PADOMES LAIKRAKSTS JĒKABPILS TERITORIĀLĀS
KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU RAŽOŠANAS PĀRVALDES ZONĀ

65 (2760)
22. gads

Sestdien,
1962. gada 13. oktobrī

Maksā
2 kap.

Arī gados vecie negrib atpalikt

Viens no patlaban steidzamākiem lauku darbiem ir kulšana. Kolhoza «Sarkanais partizānis» trešajā brigādē Veltas Lejņas ļaudis no 79 hektāru platības nokūluši visus graudus. Visi bija uzcītīgi, katrs savā vietā palīdzēja ātrāk veikt uzdevumu. Bet tā vien liekas, ka sevišķu

uzslavu pelnījuši K. Osis, A. Ozols, O. Ozols un J. Kaupens, kurš grūtos apstākļos ar zirgvilkmes plaujmašīnu nopļāva ziemājus un vēlāk tikpat čakls bija arī to kulšanā. Kuru katru brīdi par ziemāju kulšanas nobeigumu ziņos arī b. Ancelāna vadītā brigāde. Te

plašumā vērsas vasarāju novākšana. Iedvesmojošu priekšzīmi rāda Kārlis Speltiņš. Lai gan viņam jau septītais gadu desmits, tas viņam netraucē mēroties spēkiem ar vienu otru jauno.

J. STARIS

Agregāts istās rokās

Sarežģītos apstākļos šoruden jāstrādā kolhoza «Padomju Dzintars» kombainierim Aldim Erdlānam. Tomēr viņš devis ievērojamu ieguldījumu ražas novākšanā. Viņa kontā desmitiem hektāru novāktas labības. Pašlaik viņš strādā pie vasarāju nokulšanas.

Attēlā: A. Erdlāns un priekšsēdētājs J. Elksnis pārrunā darbus.

Sekojoit Bauskas mehanizatoru aicinājumam

Sinīs dienās kolhoza «Sarkanā zvaigzne» mehanizatori pulcējās, lai apspriestu Bauskas teritoriālās kolhozu un padomju saimniecību ražošanas pārvaldes mehanizatoru vēstuli visiem republikas mehanizatoriem un rezumētu paveikto.

Valdes priekšsēdētājs b. Zogota atzīmēja, ka, mehanizatoriem strādājot apzinīgi un pagarinot darba dienu līdz 9—10 stundām, ir visas iespējas laikā veikt ziemāju sēju, rudens aršanu un citus darbus.

Labākais mehanizators b. Slems viens no pirmajiem pievienojās baušķinieku aicinājumam — pagarināt darba dienu, strādāt divas maiņas un līdz Oktobra svētkiem uzart vismaz 100 hektāru.

Kolhoza mehāniķis b. Vīle norādīja uz trūkumiem, kuri kavē veikt darbu laikā un labā kvalitātē. Nevar samierināties ar to, ka dažiem mehanizatoriem trūkst zemkopja sirdsapziņas. Ar mehanizatora augsto godu nekādi nav savienojama traktora Jekaba Ariņa rīcība, kurš nekopj traktorū. Vēlu darbā ierodas piekabinātais Kalniņš.

Sanāksmes dalībnieki nolēma, ka rudens darbu panākumu atslēga ir viņu pašu rokās.

Ražas novākšana stipri aizkavējusies, it sevišķi trešajā brigādē. Tas arī ievēlina rudens aršanu. Šai ziņā daudz kas darāms kolhoza mehāniķim b. Vīlem un kombainierim b. Kēniņam, ieviešot darbā citu saimniecību labāko mehanizatoru pieredzi un izdomu.

Nežēlot spēkus un zināšanas rudens darbu beigšanai — tāda ir kolhoza «Sarkanā zvaigzne» mehanizatoru atbilde baušķinieku ierosmei.

M. KALNIŅA,
LKP rajona komitejas
instruktore

talcinieki — lasīja kartupeļus, bet āboliņa vešana joprojām bija piemirsta. Uz lauka slapjām mugurām rāvās tikai divi vīri — Alberts Liniņš un Roberts Grudulis.

— Ši ir četrpadsmitā gubiņa, kuru esam sakrāvuši kaudzē, — pastāstīja b. Liniņš.

Jā, kaudzē tiešām bija pacēlusies krietni augstu. Tomēr darbs būtu bijis daudz ražīgāks, ja būtu strādājis kaudzes metējs. Tāda nebija, tāpēc pašam vedējam ik reizes bija jārāpjas uz kaudzes, lai pieņemtu āboliņa kravu.

—Bija paredzēts vest ar vairākiem pajūgiem. Lūk, viens zirgs ar lejūgu, piesiets pie tukšajiem zārdiņiem, paēdis senu, — stāstīja b. Grudulis.

Tā brigādes vadītāja neizdarības dēļ todien vēl palika nesamests kaudzē desmitiem gubiņu āboliņa.

No 564 hektāriem graudaugu uz 5. oktobra kolhozā bija nopļauti tikai 309, nokulti — 269. Pirmajā, trešajā un ceturtajā brigādē vēl nepļautas krietnas platības vasarāju. Tikai par neizdarību var saukt tādu valdes rīcību, ka pēdējās saulainajās nedēļās, kad ražas novākšanā vajadzēja panākt nokavēto, kombains un kuļmašīnas vairākas dienas stāvēja dikā vienkārši tādēļ, ka nav atrastas telpas, kur sabērt izkultos graudus.

Arī pašlaik ar pļauju nestrādās,

tā pārtraukta. Viss darba spēks norikots kartupeļu lasīšanā. Protams, jāsteidz arī šis darbs, taču tāpēc nedrīkst pamest novārtā labības novākšanu.

— Ja dabūsim vēl papildus talciniekus, tad kartupeļus novāksim ātrāk, pēc tam varēsim pabeigt pļauju, — spriež valdes priekšsēdētājs b. Līcis un agronome b. Ozoliņa.

Tā pagaidām nesteidzoties pa laukiem kursē tikai kombains, jo jautājums, kur sabērt graudus, joprojām nav atrisināts.

Varbūt ar ziemāju sēju laukezēriešiem veicas labāk? Diemžēl, nē. Šeit pēdējo piecpadsmit dienu laikā iesēti tikai 31 hektārs jeb vidēji pa diviem hektāriem dienā. Otrajā brigādē iesēti tikai divi hektāri, trešajā, kur vissāusākās augsnes visā kolhozā, saulainajās nedēļās nav iesēti neviens hektārs.

Protams, kolhozā ir mehanizatori un laukopji, kuri izjūt atbildību un cīnās par to, lai laukus ātrāk apsetu. Par to liecina tas, ka vēl vēlu vakarā jau pilnīgā tumšā šosejai piegulošajā laukā sēja.

Taču no kolhoza valdes, speciālistiem jāprasa stingrāka, operatīvāka darbu vadība un organizācija. Ražas novākšana un ziemāju sēja jābeidz visīsākajā laikā. Iespējas to veikt ir.

Z. BABAKOVA

CILVĒKS CILVĒKAM—

Mūsu Nadežda Zaglada

— Tā taču maizīte! Kāpēc tu, dēls, tik nevižīgi gubo? Lietu izmirks un sapūs. Cilvēki visu gadu strādāja, bet tu... Ilgi runāja vecā sieviete. Viņas sarunu biedrs, jauns strādnieks, sākumā mēģināja iebilst, attaisnoties, noliegt savu vainu, bet tad aplusa.

Olga Zvaigzne nepacēla balsi. Viņas mierīgajos vārdos bija jauzams pārliecības spēks. Tie bija patiesi un neapšaubāmi.

Jaunietis, negaidot runātājas aiziešanu, sāka sakārtot labības gubinu. Viņš saprata, ka strādājis slikti un pavisā.

... Kāpēc rudens ar biežākiem lietiem radīja arī Neretas padomju saimniecībā sastrēgumu ražas novākšanas darbos. Zemkopju gods neatļāva pamest uz tūrumiem visa gada pūliņu rezultātus. Tāpēc vairums strādnieku neiebilda, kad kādu sestdienu saimniecības vadītāji viņiem paziņoja:

— Svētdien rīkosim talku. Jāpieņem visi darba spējīgi.

63 gadus vecā Olga Zvaigzne uzskatīja, ka arī uz viņu tas pilnā mērā attiecas. Kopā ar citiem talcniekiem viņa čakli sēja kūļus. Rudzu lauks bija ceļmalā. Skaji sarunājoties, pa ceļu uz velosipēdiem brauca pāris jaunieši.

— Paskaties, pat vecmāmiņas strādā! — viens iesāka un gribēja piebilst asprātīgu teicienu.

— Tā jau Zvaigznes māmuja! Tagad piesargies, viņa mūs «pāslavēs» par neierašanos talkā, — otrs viņu pārtrauca.

Vecā sieviete uz brīdi atlieca muguru, stingri paskatījās uz jaunajiem cilvēkiem, nosodoši pašūpoja galvu un nekā neteica.

Jaunieši sāka braukt steidzīgāk. Arējā, šķietamā bravūra nespēja apslāpēt sirdsapziņas balsi. Viņi jutās kā norāti.

Bet Olga Zvaigznei asaras iemirdzējās acīs:

— Ai, nebēdņi, uz lauka taču paliek jūsu maizīte...

... Sapulcē vēl neviens nebija ieradies, kad durvis atvēra Olga Zvaigzne. Viņa apsēdās uz viena no tukšajiem soliņiem. Gaidīja ilgi. Beidzot viens pēc otra ieradās brigādes ļaudis.

— Zvaigznes māte atkal pirmā! Tāpat kā pie darba, — kāds strādnieks noteica, ieraudzījis uz sola veco sieviete.

— Man sapulce arī darbs. Par darbu taču runāsim. Tas taču pats svarīgākais, — atbildēja sirmā strādniece.

Olga Zvaigzne neklausēja arī sapulcē. Viņas domas, lietīškos padomos ļaudis arvien uzklausa. Tās ir darba cilvēka atziņas. Vecās strādnieces vārdi kļuvi it kā par brigādes ļaužu sirdsapziņas balsi.

— Mums pašiem sava Nadežda Zaglada, — ne bez lepnuma par veco strādnieci sāka partijas

pirmorganizācijas sekretāre Regīna Rukša.

Nadežda Zaglada. Sis ukraiņu kolhoznieces vārds kļuvis par sinonīmu vārdiem: gods, sirdsapziņa, pienākums. Olgas Zvaigznes rakstūrā un rīcībā var saskatīt daudz līdzības ar slaveno Sociālistiskā

DRAUGS,

Darba Varoni. Viņa nevar palikt vienaldzīga, nespēj klusēt, kad sirdsapziņa liek runāt.

Kā gan nepalīdzēt saviem biedriem ar padomu un darbu, ja tas ir vajadzīgs un nepieciešams?

Daži strādnieki nebeidz brīnīties par Olgas Zvaigznes rīcību:

— Ir gan nemierīgs raksturs! Dzīvo pārticīgi, nekāda vajadzība nespēj mūža novakarē pūlēties, un tomēr ne brīdi nevar dzīvot bez darba un cilvēkiem.

Pašiem nezina, šie ļaudis izskaidrojuši Olgas Zvaigznes nemierīgā rakstura būtību.

Darbs vajadzīgs cilvēkiem, bet Olga Zvaigzne nespēj dzīvot bez darba.

D. ZELTIŅŠ

Lielākais prieks

— Nesen man izoperēja čūlu. Tagad jūtos labi. Nezinu, vai varu sevi uzskatīt par veselu? Pie ārsta griezies neērti...

— Tas nemaz nav jādara. Uzraksti mūsu ambulances sienas avīzē «Veselība». Noteikti saņemsi atbildi.

— Esmu lasījis. Tur bieži interesanti rakstiņi. Katrā ziņā palīgšu konsultāciju.

Plaviņu pilsētas Gostiņu ambulances sienas avīzē iecienījuši slimie un veselie. Tā ir viens no ilggadīgās ārstes Minnas Spaginskas loļumiem. Lasītāji ar tās starpniecību saņem atbildes un konsultācijas. Medicīnas darbinieki avīzēs slejās plaši izvērsuši veselības aizsardzības un sanitāri-higiēnisko pasākumu propagandu.

— Sienas avīze mums liels palīgs. Vēl vairāk tā palīdz mūsu pacientiem, — stāsta ārste. — Tā mums ir ciņas tribīne pret alkoholu un smēķēšanu un citiem veselībai kaitīgiem ieradumiem.

— Ruta, jums šodien Sarkanā Krusta pulciņā nodarbības? — Minna Spaginska jautāja savai palīdzētei feldšerei Dambrovskai.

— Jā, mani 30 audzēkņi gaidīs savu pasniedzēju, — atbildēja feldšere.

Ārste painteresējās, kādu tēmatu nodarbības iztirzās, deva dažus padomus. Kā vienmēr ar lielu uz-

Padomes locekļi sapulcējušies. Priekšsēdētājs Aleksandrs Kornets atklāj sēdi:

— Šodien izskatīsim dažus pensionāru iesniegumus, parunāsim par kurināmā piegādi vecajiem ļaudīm, apspriedīsim dažus mūsu pilsētas labiekārtošanas jautājumus.

Līvānu pilsētas pensionāru padome vienmēr lietiski un konkrēti apspriež jautājumus un pieņem lēmumus. Te taču sapulcējušies cilvēki ar lielu dzīves pieredzi, dažādu arodu pārstāvj.

Par ko viņi rūpējas, par ko spriež? Visu viņu darbību var raksturot ar vienu frāzi — lai cilvēkiem būtu labi. Pirmkārt, tiem, kas visu mūžu nostrādājuši sabiedrības, visu cilvēku labā.

Par pensionāriem, kas dzīvo Līvānu pilsētā, nevar sacīt, ka viņi bezrūpīgi pavada pelnīto vecumdienų atpūtu. Formāli spriežot, viņi to dara. Patiesībā šie ļaudis joprojām palikuši pašā dzīves mutulī. Cilvēkam, kas visu mūžu pieradis strādāt, grūti palikt vienaldzīgam novērotājam, turēt rokas klēpi. Protams, šie cilvēki vairs nespēj nodarboties agrākajās specialitātēs,

arī diendienā viņi nevar intensīvi strādāt. Tomēr viņi padara daudz. Sabiedriskajos pasākumos pensionāri arvien ir pašu aktīvāko pulkā. Bieži vien organizē dažādus pasākumus savas pilsētas labiekārtošanai, kultūras darbā, risina jaunās paaudzes audzināšanas problēmas. Sevišķi daudz darīts dažādu trūkumu novēršanā. Pēc pensionāru ieteikuma sanitārā inspekcija izdara aku hlorēšanu slimnīcas teritorijā, pie lopkautuves. Viņiem pieder iniciatīva par jaunu bērnu rotaļlaukumu ierīkošanu pilsētā. Pensionāru vidū nav aktīvu sportistu, tomēr viņi izvirzīja kategorisku prasību pilsētas izpildu komitejai, lai novērstu sporta laukumā lopu ganišanu. Darba veterāni bija tie, kas pievērsa vecāku un skolotāju uzmanību bērnu pargalvībām uz ielām — braukšanai ar pieaugušo velosipēdiem pa galvenajām satiksmes ielām.

135 padomes sēdes protokolos,

kas sastādīti kopš 1960. gada sākuma, redzams, cik plašs darba lauks bijis Līvānu pensionāriem. Viņu vidū ir pilsētas padomes deputāti, sabiedriskie tirdzniecības inspektori, sabiedrisko organizāciju aktivisti.

Pensionāru P. Zieda, P. Daģa, R. Greiles, A. Vaivoda un citu vārdi labi pazīstami pilsētas iedzīvotājiem. Vairāk nekā pusi mūža algotā darbā nostrādājis Pēteris Zieds. Bijušais Līvānu kūdras fabrikas strādnieks Pēteris Daģis trīsdesmit gadus radījis materiālās vērtības. Viņi grib būt arī šodien dzīves veidotāji.

Laimīgas vecumdienas. Laimīgi cilvēki. Viņi nav atstājuši komunisma cēlāju ierindu arī dzīves novakarē. Viņi vēl grib sabiedrībai dot daudz, lai dzīve būtu skaistāka un labāka visiem cilvēkiem.

E. KROMIŅŠ,
rajona sociālās nodrošināšanas nodaļas iecirkņa inspektors

IEBILDUMU NAV

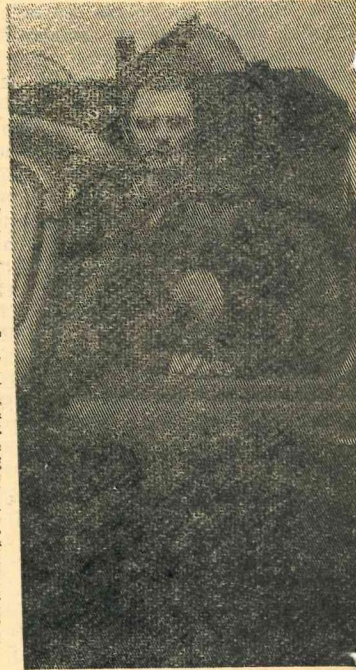
Jēkabpils mežrūpniecības saimniecības lielais kolektīvs cīnās par komunistiskā darba uzņēmuma nosaukuma iegūšanu, par radošas domas bagātu un galvenais — biedrisku cilvēku. Stingrā soli viņi iet septiņgades jaunrades rītmā.

Birzu mežniecības šoferis Pēteris Petrovs atgriezās no kārtējā atvaļinājuma. Tā laikā savu kokvedēju viņš nodeva kolēģim. Šīn laikā mežniecībā radās sastrēgums ar kārtējā mēneša plāna izpildi.

— Biedri Petrov, vai jūs nepabrauktu ar veco kokvedēju? Jums liela pieredze. Noliecotā mašīna jums klausīs. Paspēsīm izpildīt mēneša uzdevumu. Jūsu aizvietotājs mazāk pieredzējis, lai viņš pabrauc ar jūsu mašīnu. Iebildumu nav? — jautāja mežzinis.

Iebildumi? Kādi varēja būt iebildumi, ja visa kolektīva intereses to prasīja. Nedaudz mazāk nopelnīs? Tas šoreiz nebija galvenais. Pēteris Petrovs labprāt uzņemas šo pienākumu.

Te ir daudz lielisku cilvēku ar komunistiskās sabiedrības locekļu rakstura iezīmēm. Šie biedri vienmēr augstāk par personīgām stāda kolektīva, cilvēku vairākuma intereses. Tādus cilvēkus kā Pēteris Petrovs šodien var sastapt katrā

Attēlā: šoferis Pēteris Petrovs.

mežniecībā, katrā ražošanas iecirknī.

A. KANIŅŠ,
Jēkabpils MRS inženieris

Jaunie timurieši

— Draugi, šodien mums jāapciemo Stradiņu māte, — Skaidrīte Veidemane atgādina klases biedriem.

— Vai šoreiz varēšu iet arī es? — jautā kāds skolēns.

— To tuļt izlemsim. Tikai vispirms sazvānīsimies ar astoņgadīgās skolas audzēkņiem.

— Neaizmirstiet pukes, — piekordina gājējiem klases biedri.

Viesītes vidusskolas un astoņ-

gadīgās skolas septīto klašu pionieriem jau daudzās reizes kopīgs pasākums, kopīgs gājiena mērķis. Viņi uzņemušies šefību par ievērojamā medicīnas zinātnieka Pauļa Stradiņa sirma māmuļu. Viesīte ir izcilā zinātnieka dzimtā pilsēta. Te dzīvo viņa 86 gadus vecā māte Māra Stradiņa ar meitu. Pilsētas skolu pionieri uzņemušies šefību par sirmgalvi. Mazie clemiņi sevišķi daudz prieka viņai sagādā tagad, kad pašas loļojums dus smilšu kalniņā. Namu Raiņa

BRĀLIS

— Hallo! Seit dzīvoklis... Ak tā esat jūs, dakter... Kā jūtas slimnieks? — Pavisam mundrs. Paldies par uzmanību.

— Seit runā ārste Spaginska. Kā klājas slimniekam? Vai rīkojaties pēc maniem norādījumiem? Rīt jūs apmeklēšu.

Bieži jo bieži šādas un līdzīgas telefona sarunas gan savā darbā laikā, bet bieži vien arī pēc tam dzirdamas plaviņiešu dzīvokļos. Tanis spilgti izpaužas ārstes mīlestība uz cilvēkiem, pastāvīgas rūpes par viņu veselību.

L. BRASLIŅA,
personālā pensionāre

GODĪGUMS

— Pazaudēts? Nozagts? — jau kuru reizi kolhozniece satraukti pārmeklēja kabatas. Maciņa nebija. Cetrdesmit pieci rubļi pagalam...

Asaras un sūkstīšanās nepalīdzēja. Ari citu cilvēku izteiktā līdzjūtība nē. Tālais brauciens no Mazzalves ciema uz Jēkabpili bija velts. Tagad vajadzēja sastapt paziņas, aizņemties naudu autobusa biletei.

... Kā parasti tirgus dienu ritā autobusi pārpildīti. Ari Jēkabpils — kolhoza «Dzimtene» maršruta autobusu torīt bija daudz braucēju. Konduktore Helēna Kudi-

ņa centās neatstāt uz ceļa nevienu pasažieri. Jēkabpili no autobusa izkāpa raibs pasažieru pūlis, vairums kolhoznieku, kas tūlīt steigās uz tirgu.

Konduktore steidza izslaucīt daudzo braucēju kāju sanestās smiltis. Viņas vērogo acu skats apstājās uz kāda sēdekļa.

— Maciņš! Protams, aizmirsts... — viņa atvēra atradumu.

Cetrdesmit pieci rubļi, dažādas kvītis. Daļa pasažieru bija iegriezušies autobusu stacijā, lai iegādātos biļetes atpakaļceļam.

Konduktore piegāja pie pasažieru rindas.

— Pilsoņi pasažieri,

vai kāds nav pazaudējis naudas maciņu? Neviens nepieteicās. Tomēr vēsts par atradumu autobusā nāca līdz tirgum.

— Kaimiņien, es dzirdēju, ka autobusā atrasts kāds naudas maciņš. Vai nav tavējais? — kāds kolhoznieks tirgū uzrunāja raudošo sievieti.

Pēc neilga laika kolhozniece, priecīgi smaidīdama, saņēma pazaudēto maciņu.

— Cik jums labi un godīgi darbinieki! — viņa nebeidza pateikties.

R. APSĪTIS,
11. ATK autobusu stacijas priekšnieks

Koku pazīst pēc augļiem, cilvēku pēc darbiem

RUDENS REZUMĒ GADA VEIKUMU BOSIM KRIETNI SAIMNIEKI LIELĀS UN MAZĀS LIETĀS* DARBS KOLHOZĀ — VISU TĀ BIEDRŪ PIENĀKUMS* VIPES KOLHOZNIEKS NIKOLAJS KONDRATJEVS SAKA: «CEL TU — ES STENĒŠU!»* VAI TAM PIEKRITIS PĀRĒJIE? JĀ-ŠAUBĀSI* LAIDISIM DARBĀ VISAS REZERVES, LAI ĀTRĀK NOVĀKTU RAŽU, APSĒTU TĪRUMUS* DOSIM TRAKTORIEM DIVAS MAIŅAS* MŪSU SODIENAS DEVIZE: IZDARIT VAIRĀK UN LABĀK.

Varētu divreiz ātrāk un vairāk

Nelielais ritenštraktors sprauslodams virzās uz priekšu. Aiz tā aizkabināts zirgu vilkmes kartupeļu izklieģētājs. Tā ir kolhoza «Vipe» ceturtā brigāde, kas uzsākusi kartupeļu lauku novākšanu. 13 vīri un sievas kastēs salasa šā gada ražu. Aukstās un mitrās vasaras dēļ tā nav no lielajām — vidēji ap 60 centneru no hektāra. Bet ko noņemties tomēr ir diezgan daudz, ja ņem vērā, ka novākt nāksies ap 23 hektāru.

Ar šo cilvēku daudzumu kartupeļus nāksies rakt vismaz 7—8 dienas. Ir taču tā, ka, vidēji ņemot, viens strādnieks nesalis vairāk par 1,4—1,5 tonnām.

Brigadieris Jānis Majors neredz citas izejas. Darba rokas tagad vajadzīgas itin visur — labības novākšanā, kulšanā, cukurbiešu noņemšanā. «Bet tik vien darbā iziet, kā redzat.» skan pretim atbilde.

Nē, b. Majoru neapmierina tāds stāvoklis. Viņš gribētu padarīt vairāk, un tādēļ arī labi apzinās, ka divreiz tik liels kartupeļu vācēju skaits tirumu nokoptu 3—4 dienās. Kolhoznieki tad varētu paveikt kaut ko citu. Mēs izklāstām savus apsvērumus: brigādē taču strādā 32 laukkopji. Tā mūs kantori informēja. Septembrī izstrādes dienas uzskaitītas gan 28 cilvēkiem. Bez tam — traktoram taču uzkabināms speciālas konstrukcijas kartupeļu rācējs, kura darba ražīgums ir divreiz lielāks nekā tam, ko patlaban darbinā...

Daudz roku lielu nastu paceļ

Par darba roku trūkumu brigāde sūdzēties nevar. Tādi ir neapgājami fakti. Tie runā paši par sevi. Tomēr septembrī — ražas novākšanas viskarstākajā laikā — liels skaits kolhoznieku sabiedriskajā ražošanā tikpat kā nav piedalījušies. Zenta Znotiņa šajā mēnesī izgājusī darbā 17 dienas, Regīna Madalāne — 16, Vilma Ābola — 6 dienas. Šo uzskaiti varētu vēl turpināt un galā sanāktu, ka strādā tikai puse no visa brigādes sastāva.

Lūk, Alfreds Kalniņš ir jauns, dūšīgs puisis. Kam gan citam, ja ne viņam nāktos katru dienu būt tirumā. Brigadiera uzskaites dati tomēr vēsta ko citu — 7 dienas nav būts darbā. Nostrādātais stundu skaits gan līdzinās 18 dienām, bet kolhoza laukos jauneklī septembrī parādījies ne vairāk par 16 dienām. Ailē, kur atzīmē izstrādes dienas, atrodas skaitlis 30, bet vai ar tām var aizstāt to darbu, ko septembrī vajadzēja veikt?

Jūs teiksit, sarežģīta uzskaitē. Nē, nekas tamlīdzīgs. Ja rūpniecā, uzņēmumā pamatoti prasām, lai cilvēks ievēro zināmu disciplīnu, tad kāpēc gan tādas pašas prasības neattiecināt arī uz mūsu laukkopjiem? Nenoliedzami, sezonas rakstura dēļ dažkārt nākas pastrādāt ilgāk, toties vairāk brīva laika ir ziemas mēnešos.

Ja visas iztrūkstošās darba rokas saskaitītu kopā, tad droši vien b. Majora brigāde ražas no-

vākšanā būtu tikusi krietni vien tālāk. Un kur vēl isā darba diena — pirms pulksten sešiem vakarā visi jau izklist pa mājām.

— Disciplīnu vajadzētu stingrāku, — atzīst b. Majors. Redzams, ka brigadierim līdz sirds dziļumiem kremt neveiksmes. Nevar viņam nepieņemt, ka prasībām vajadzētu būt noteiktākām. Jā, arī valde un kolhoza priekšsēdētājs b. Prokopenko ne vienmēr gatavs palīdzēt.

— Vai tad nav jāpārdzīvo, — jautā viņš, — kad izsūdzu kolhoza priekšsēdētājam savas bēdas, norādu uz nevižām, pašlabuma mēlētiņiem, bet b. Prokopenko mierīgi aiziet projām, nebūdis ne vārda...?

Par šā pārmetuma pamatotību visai uzskatāmi liecina fakti, ka viens otrs kolhoza interesēm pagriezis muguru. Lūk, N. Kondratjevs, V. Kondratjevs, A. Nikonovs, S. Paramonovs «sadūsojušies» un aizgājuši strādāt pie ceļa būvētājiem. Kolhoza valde šai rīcībai aplami pielika punktu. Labumus ņemt no kolhoza šie vīri gan zina — ganīt savus personīgos lopus uz sabiedriskās saimniecības zemes — bet par kopējām interesēm rūpēties nedomā. Ir taču ceļa būvētājiem priekšnieki, kas nedrīkst pārkāpt noteikumus par pieņemšanu darbā — iekārtot pie sevis laudis, kas ieradusies bez attiecīgiem dokumentiem. Kāpēc gan likties mierā!

Tehniku izmantot ar pilnu jaudu

Kolhozs «Vipe» nevar sūdzēties par traktoru un cita lauksaimniecības inventāra trūkumu. Te vidēji uz viena kapurķēžu traktora iznāk 350 hektāru liela aramzemes slo-dze. Bez tiem saimniecībā ir vēl 5 traktori. Lauku pārliekais mitrums gan daudz ko aizkavējis, bet, ja runā par iespējām, tad nevar ne- teikt: traktoru darba stundas, te tāpat izšķiņš nelietderīgi kā cilvēku darba stundas. Nē, tas nav kails apgalvojums.

Lūk, svētdien, 7. oktobrī, kolhoza valde nolēma sēt. Laudis no laukkopības brigādēm atnāca, bet lauki nebija sagatavoti: «Redziet, — aizbildinās traktoru brigādes vadītājs b. Slujevs, — mehanizatori aizkavējās... vajadzēja pāris stundas uzgaidīt...» Nelietderīgi tērēt laiku svētdienas dienā cilvēki nav gribējuši.

...Netālu no šosejas vagu uzplēsis traktorists b. Krauklis. Viņa traktors te nostāvēja krietnu laiciņu.

— Nebēdāji, — mūs mierina b. Slujevs, — viņš godam izpildīs noteikto mīkstā arumā plānu...

Pieņemsim, ka izpildīs, bet ar to vien nepietiek, ja var padarīt daudz vairāk.

Viens traktors DT-54 jau ilgāku laiku gaida remonta kārtu. Cits tajā pašā reizē stāvēja «sardzē», jo tam bija uzdots dežurēt pie kombaina, kas plāva auzas. Gadījumā, ja tas iegrims, vajadzēs izvilkt... Bet taču nepilnu trīs simt metru atstatumā Ivans Baranovs kultivēja zemi. Vajadzības gadījumā viņš varēja steigties palīgā. Tikpat nepārdomāta bija arī b. Slujeva labvēlība pret traktoristu Jāni Podskočiņu.

Kolhoza pagalmā stāvēja otrs kombains. Neiesim zīlēt — iespējams, ka arī tas varēja kādā dū-

stī iestrēgt. Taču skaidrs, ka tikpat labi arī šo kombainu varētu izvilkt un izmantot lauku novākšanā. To varētu kaut vai tas pats Jānis Podskočijs, kam uzticēts HTZ-7. «Es viņu palaidu mājās,» kaunīgi atzīstas b. Slujevs...

Ja norobežojas no politikas

Vipes kolhoza mehanizatori ir labi laudis. Reti viņu vidū atgādās pa lielākai kļūmei, kas uz sevi vērstu pārējo uzmanību. Ja tikai noriko, tad neviens no viņiem savu posteni nepametīs. Tomēr pašiniciatīvas pamaz. Bet no kurienes lai tā rastos?

Jā, par šo jautājumu nav padomājis nedz kolhoza priekšsēdētājs b. Prokopenko, nedz arī partijas pirmorganizācijas sekretārs b. Slujevs, kas reizē ir arī mehanizatoru brigadieris. Tagad jau kuro mēnesi mehanizatori tiek ar savu priekšnieku tikai divatā. Vienkārsi neiznāk šādās reizēs runāt par citām lietām. Sapulces brigādē... Tās gan nav bijušas ļoti sen. Nē, nepazīst traktoristi socialistiskās sacensības garu. Jā, pat darba rezultātus viņi nezina. Neraugoties uz to, ka kantori ir speciāls uzskaitvedis, traktoru izstrāde mīkstā arumā zināmā tikai par augustu...

Vairāk kā skaidrs, ka tāda vienaldzība nedrīkst mūdrāku prātu. Aizmirsti arī laukkopji. Arī brigādēs sen nav notikušas sanāksmes. Ja runa ir par politisko masu darbu, tad turpat vai protokolāri jāraksta — tikpat kā nekas nav darīts! Kolhoza ražošanas vadītāji neapgrūtinā sevi ar kolektīva audzināšanu, nestāsta laudim, kas labi strādā, no kā vajadzētu piemēru ņemt. Pat kolhoza kantori vēltīgi meklēsīt kaut vai mazāko uzskates līdzekli, kas ilustrētu daudzus pašreizējā darba piemērus. Plašai sabiedrībai noklusēti arī pārkāpumi. Vai tad var vēl būt lielāks agrotehnikas pārkāpums kā sēt nekodinātus ziemājus? To te dara. Kļētnieks Adolfs Stolcers mīlīgu sirdi to pieļauj. Ir ar ko

kodināt, bet, redziet, viņš negrib sevi apgrūtināt. Kā godīgs cilvēks var paiet garām tādiem faktiem? Sabiedriskās domas inertība ir līdzīga tumsai, kas iemidzina. Neviens masu politiskā pasākuma atrībūta neatrast visā kolhozā.

Aizmirsis b. Slujevs savus komunistu un sekretāra pienākumus. Nevar nevainot arī partijas rajona komitejas instruktori b. Volkovu. Nevaram ne soļā kolhozā un jebkur citur spert bez politikas, bez mērķtiecīga audzināšanas darba. Biedre Volkova šad un tad atbrauc, bet tas ir acimredzami par maz. Ražošanas vadītāji tieši politiskās audzināšanas trūkuma dēļ ieslēdējuši šaurā prakticismā, neprot saskatīt galveno, kā jāattīsta masu iniciatīva, kā jāceļ ikviena kolhoznieka atbildības sajūta par savu kopējo saimniecību.

Tāpēc nav ko brīnīties, ka te tik rupjā veidā pārkāpj partijas un valdības norādījumus. Materiālā ieinteresētība arteli būtībā nepastāv. Kolhoznieki vairākkārt griezušies ar jautājumu pie partijas pirmorganizācijas sekretāra, taujājuši, kāda būs apmaksa, vai avansus natūrā došot, bet velti — atbildes kā nav, tā nav.

Jādomā, ka par tādu aplamu nostāju vainīgajiem nāksies atbildēt.

E. KOCENS

Siltumnīca stājas ierindā

Netālu no Jēkabpils — Jaunjelgavas ceļa paces kolhoza «Vārpa» jaunā siltumnīca. Tās kopplatība aizņem 500 kvadrātmētru. Pašlaik te ierīko trīs korpusus, kur varēs audzēt agros dārzeņus — tomātus, gurķus, kā arī pukes. Blakus apkures telpām ierīkots korpusis vīnogu audzēšanai. Pēc kolhoza priekšsēdētāja b. Seinova ieteikuma siltumu regulēs, ievadot silto gaisu siltumnīcu korpusos ar kaloriferu palīdzību. Pati siltumnīca uzcelta, galvenokārt, lietojot stiklu un dzelzs rāmjus. Apkārt tai ierīkots ūdensvads, kas atļaus lecektis audzēt dārzeņus agri pavasarī.

Starpkolhozu celtniecības organizācijas celtnieki pašlaik veic pēdējos apdares darbus, krāsošanu. Tuvākajās dienās siltumnīcu nodos ekspluatācijā. Dārzeņus šeit audzēs kūdrā, pielietojot mikroelementus.

A. PUŠPURS

Vērtīga talcinieku ierosme

Sā gada rudens darbus rezumēt priekšlaicīgi. Daudz kas vēl izdarāms. Pirmā kārtā te ir runa par labības druvu nokopšanu, sējas nobeigšanu un kartupeļu norakšanu. Kolhoza kļētis, par nožēlošanu, nedabūs to produktu daudzumu, ko saplānojam gada sākumā. Dabas stihiskie spēki arī mūsu saimniecībai nodarījuši ne mazums pārestību. Grūtības tomēr mobilizēja mūsu kolektīvu neatlaidīgam darbam. Skaidrs, ka pats galvenais tagad ir lietderīgi izmantot katru dienu, katru stundu.

Tas jo svarīgāk arī tāpēc, ka mūsu saimniecībā nav sevišķi daudz darba spēka. Šādos apstākļos liela vērtība čaklām rokām, kas gatavas steigties palīgā laukkopjiem. Zināmā mērā par tradīciju kļuvas talsas, ko rīko vietējo ciema iestāžu darbinieki gan darbīdīnās, gan arī atpūtas dienās. Tā, arī pagājušā svētdienā pēc partijas pirmorganizācijas iniciatīvas bija noorganizēta talka kartupeļu rakšanai. Ļoti aktīvi šinī talkā tāpat kā iepriekšējās strādāja gados paveca, bet centīgā Medņu ciema bibliotekāre Vilma Blāķe, Medņu aptiekas vadītāja Anna Ezeriņa, Medņu pasta priekšiece Jekaterīna Ivanova, kolhoza agronome Skaidrite Driķe un citi.

Uzcītīgā darbā ceturtajā brigādē noraka vairāk nekā hektāru kartupeļu. Par veikto darbu talcinieki saņēma atalgojumu — desmito daļu no noraktajiem kartupeļiem. Talcinieki saņēma vairāk nekā pustonnas kartupeļu. Visu talcinieku vienprātīga doma bija — šie kartupeļi pārdodami valstij ar Medņu ciema veikala starpniecību.

Jāatzīmē, ka blakus čaklajiem talciniekiem bija arī tādi, kam kolektīva intereses nerūpēja. Lūk, Medņu ciema padomes izpildu komitejas priekšsēdētājs Vasilis Desjatkovs ar savu dzīves biedri Taigu tā vietā, lai piedalītos organizētajā talkā, atrada sev citu, izdevīgāku nodarbošanos. Pārmētu mēlna arī ciema padomes sekretāre Regīna Bimšteine, kolhoza veterinārais feldšeris Vladislavs Ancāns, kā arī Liepenes astongadīgās skolas vadītāji. Arī viņi dažādu iemeslu dēļ neturēja par vajadzīgu piedalīties talkā.

Kolhoza laudis ir pateicīgi tiem lauksaimniecības specialistiem, ciema iedzīvotājiem, kas palīdzējuši darīt svarīgu darbu.

I. LIETAVIETIS,
kolhoza «Medņi» partijas
pirmorganizācijas sekretārs

Steidz lauku darbus

Rudens darbu steigā rit dienas Staburaga kolhozā. Labvēlīgie laika apstākļi visus aicināt aicina ražas novākšanā, un laudis arī strādā, nežēlojot spēkus.

Pirmās laukkopības brigādes vadītāja Elza Dāldere redzama visur. Lūk, viņa ieradusies pie plāvējiem Alberta Ozoliņa un Voldemāra Parašonoka, kuri ar zirgu vilkmes plaujašinām nogriež vienu vālu pēc otra pēdējā vasarāju laukā. Čakli strādā zārdotājs Viktors Fricis, kuram aiz muguras jau vairāk nekā septiņi gadu desmiti, Tekla Nagle, Anna Martinova un Lidija Ekste.

Ar prieku brigadiere ilgāk pakavējas pie kartupeļu novācējiem. Te rosīgi strādā Vīgantes astongadīgās skolas vecāko klašu audzēkņi savas audzinātājas b. Cibiņas vadībā. Lai gan saule jau nozudusi aiz apvāršņa, iestājies vakars, tomēr skolēni vēl steidz uzlasīt labi augušos kartupeļus.

Skolēni ir liels palīgs kolhozam. Viņi ik dienas novāc divus hektārus kartupeļu.

Ne mazāka darba rosme vērojama arī pārējās trijās laukkopības brigādēs. Ar īstu sirds degmi strādā otrās laukkopības brigādes kolhoznieks Jānis Kolups, kurš viens pats nopļāvis visus brigādes graudaugus 50 hektāru platībā. Ne

vienu vien lauku nopļāvuši gados vecie Krišjānis Erdmanis un Oskars Rusāns.

Sinīs dienās kolhozs beidza plaut vasarājus, kuri nogatavojušies un domāti graudiem. Līdztekus norisa arī kulšana. Pārējos 30 hektārus nenogatavojušos graudaugu nopļaus un ieskābēs kopā ar cukurbiešu lapām un āboliņa atālu.

Sā rudens kaprīzo laika apstākļu dēļ visi darbi jāveic vienlaikus. Tādēļ agronoms Gunārs Dobulāns enerģiski un prasmīgi rīkojas, lai labāk un lietderīgāk izvietotu tehniku, organizētu laudis lauku darbu ātrākai pabeigšanai.

Uz 9. oktobrī saimniecībā bija apsēti 65 hektāri ziemāju, kas ir nedaudz vairāk par pusi no plānotās platības. Šai darbā kolhozs atpaliiek. Tas liek padomāt par to, kā katrā brigādē ātrāk apstrādāt laukus un isākā laikā iesēt. Uzskata arī zemes sagatavošana nākošā gada pavasara sējai, kā arī cukurbiešu novākšana. Pirmās piecas tonnas cukurbiešu pieņemšanas punktā piegādājis pirmās brigādes cukurbiešu audzētājs Roberts Viksna. Kolhozs uz 9. oktobrī pārdevis valstij pāri par 10 tonnām biešu.

B. GROZA,

Jēkabpils teritoriālās kolhozu
un padomju saimniecību
ražošanas pārvaldes inspektore
organizatore

TROJAS ZIRGI

Sena teika stāsta, ka 12. gadsimtā pirms mūsu ēras grieķi uzvarējuši trojiešus, pateicoties viltībai. Trojas aplenkšanas laikā pēc karavadoņa Odiseja priekšlikuma grieķi uzbūvējuši milzīgu koka zirgu, bet tajā paslēpuši savus kareivjus. Kad trojieši ievilkusi zirgu pilsētā, grieķu kareivji naktī attaisījuši vārtus un ielaiduši savējos. Tā grieķiem izdevies iekarot Troju, krāpšanas nolūkos izmantojot zirgu. Tagad apzīmējums «Trojas zirgs» kļuvis par sinonīmu vārdiem «mānīšana», «krāpšana». No grieķu un trojiešu kara pagājuši jau gandrīz trīsdesmit trīs gadu simteņi, bet vēl šodien, tepat Zilānos dzīvo cilvēki, kuri izmanto zirgus krāpšanas, pareizāk sakot, iedzīvošanās nolūkiem.

Viens no šiem Odiseja pēctečiem ir Pēteris Stiklers. Iekarot kādu pilsētu viņš gan netaisās, tas jau arī nebūtu iespējams — viņa zirgs taču nav koka, bet īsts, dzīvs, kas spēj vilkt vārumu, art zemi, ēst zāli, maizi un tā tālāk. Tādēļ Pēteris Stiklers savu Trojas zirgu izmanto citādā veidā. Kādam vajag apstrādāt ģimenes dārziņu — lūdz. Skaidrs, tādas lietas par paldies nedara. Dažs samaksā naudu, bet no citiem zirga īpašnieks ņem graudu, proti, pusi no ģimenes dārziņa ražas novāc sev. Nav slik-til! Un ja vēl ņem vērā, ka līdz šim nevienam atskaitē par savu darbu un peļņu nebija jādot! Vārēja dzīvot kā dieva au-si, pietika un atlika pašam, arī «zelta» zirdzi-ņam varēja maizīti no-

pirkt. Bet mūsdienās cil-vēki vairs nav tik lēttici-gi kā senie trojieši, — viens otrs zilānietis izteica neapmierinātību ar Pētera Stiklera zirga izmantošanas veidu. Tad šis valodas sadzirdēja arī rajona finansu noda-la. Kādu dienu pārstāvis no turienes ieradās pie Stiklera. Trojas zirgs ti-ka atmāskots, Izrādās, ka jau divus gadus vērti-gais lopīšs nav reģistrēts nevienā iestādē. Finansu nodaļas pārstāvis atrada piemērotu likuma pantu šim faktam. Tā kā Pēte-ris Stiklers izmanto arī piemājas zemi no darba vietās, tad viņš tika at-zīts par individuālās saim-niecības īpašnieku ar darba zirgu. Par šo go-du viņam katru gadu jā-iemaksā 50 rubļu valsts kasē.

Otrs Trojas zirga īpaš-

nieks ir turpat netālu aiz Zilāniem Ezeriešu ciema Gravu ielā dzīvojošais Vasilijs Vorobjovs. Tiesa, viņš savu četrkājaino re-gistrējis ciema izpildu-komitejā, bet citādi riko-jas tāpat kā Pēteris Stik-lers.

Lai nu viens cilvēks saka, ka mūsdienās nav gudrinieku ar Odiseja spējam! Starpība ir tikai tāda, ka Odisejs piemān-ja ienaidniekus sava ka-rapulka interesēs, bet Zi-lānu zirgu īpašnieki do-mā tikai par personīgo kabatu, pie tam uz valsts un savu kaimiņu rēķina. Trojiešus sakāva un tie nevarēja atmaksāt grie-ķiem par viņu viltību, bet mūsdienās sabiedrība nedrīkst apstulbt, ierau-got haltūristu mahināci-jas. Neizmērojams pār-spēks ir godīgo lauku pusē.

S. KAZIKS

Ja teiktu, neticētu...

...ka ielu uzraksti un māju numu-ri domāti krustvārdu miklu risināšanai. Ir Jēkabpils kreisajā Dau-gavas krastā Pļaviņu iela, Zilgana plāksnīte ar uzrakstu «Pļaviņu ie-la». Zem tās — «Krusta iela 38», uz nākošās mājas — «Krusta iela 40», tad seko «Pļaviņu iela 58», «Pļaviņu iela 61» utt. Ir Jēkabpili Blaumaņa iela. Pie namiem var re-dzēt numurus 1, 4, 5, ... Pie da-žām mājām nav nekāda numura,

bet tad pēkšņi — «Dārza iela 3». Līdzīgas «krustvārdu miklas» jāri-sina uz Leona Paegles ielas, Arā-ju un Jaunās ielas. Pilsētas dar-balaužu deputātu padomes izpildu-komiteja nolēmusi noteikt termi-ņu — 15. oktobrī, kad namīpašnie-kiem un sētniekiem jāatrisina pašu uzdotie rebusi. Komunālo uzņēm-u kombināts vai pakalpojumu kombināts var palīdzēt, izgatavojot numerācijas plāksnītes.

Sveiks, dārgais „Skrāpīt”!

Gribēju ar Tevi šodien parunāt, bet maz laika. Darbs steidzams. Varbūt arī Tev nav laika, tomēr atrodi brīvu brītiņu un aizbrauc uz Odzienu. Tur nesen ražu novāca. Neaizbraucot līdz Odzienu kolho-za kantorim, ir lauks, kur ar kom-bainu kūla auzas. Parocies salmu čupinās un tā krietni papurini, vēl

paskrāpē zem tām, pie viena pie-vērs uzmanību salmiem. Tur ir ne-vis ražas novākšana, bet ražas zaudēšana. Kāpēc tā? Kombinā-tim un agronomam jāzina. Arī Tev, «Skrāpīt», kļūs skaidrs, kur palikuši vērtīgie centneri graudu.

V. ŠEVČENKO,
Pļaviņās

Es biju māmiņai viena pati meitiņa

Skaidrīte labā omā. Viņa trallina jautru dziesmiņu. Vēl nesen tāpat kā citas meitenes Skaidrīte māci-jās skolā. Apnika, Skolas grāma-tas ielidoja pagaldē. Viņa taču lie-la meita!

Lielām meitām dod lielu darbu. Skaidrītei iedeva barokļu grupu. Pagāja neilgs laiks, un Skaidrītei atkal apnika. Meitene mēģināja re-tāk iegriezties kūti, aizmirst ēdēli-go cūku baru. Dažu dienu tas vi-ņai izdevās. Izsaucis dzīvnieki gan neganti kvieca, bet, ja tālāk aizgāja, kvieciņi netraucēja. Un tā Skaidrīte kādu dienu atstāja fermu pavisam.

Citi puīši un meitenes strādāja lauku brigādē. Stāsta, ka tur daž-kārt jautri ejot. Skaidrīte aizgāja pie viņiem. Ak tavu bēdu dienu! ... Dakšas lielas lietas, rudzu kūļi smagi smagi, bet darba diena gara gara... Skaidrītei briesmīgi apnicis darbs arī lauku brigādē. Jūs do-mājat, meitene izmisusi? Neatminē-jāt! Skaidrīte jautri trallina:

«Es biju māmiņai viena pati meitiņa,

Nezinu, kādu darbu nemit!...» Skaidrītei Ābelei priecīgs prāts, bet Neretas padomju saimniecības komjauniešiem jautrība ne prātā. Tiec nu gudrs, kādu darbu dot

tik jautrai meitenei! Komjaunieši nolēmuši paaicināt Skaidrīti uz ko-mitejas sēdi. Saruna nebūšot jaut-ra. Par tās saturu viņi apņēmies paziņot arī «Skrāpim».

JAUTRIS KAUTRIS

Skrien kā vējš...

Laiks vispār ir re-latīvs jēdziens. Pie-mēram, ja kāds gaida mīļoto meiteni noru-nātajā vietā — piecas minūtes šķiet kā stun-da, kā vesela mūžība. Bet, kad viņa atnā-kusi, viss vakars pai-et kā viens mirklis. Lai kaut cik turētu laiku grožos, jau sen izgudroti pulksteņi. Steidzoties uz auto-busu, paskaties pulk-stenī un esi drošs — no pieturas «Kamin-ski» autobuss Grāvē-las—Jēkabpils atiet 8.55. Par to liecina skaidri salasāmie bur-ti un cipari uz plāk-snītes, kas šajā pietu-rā piestiprināta.

Tā arī 25. septembra rītā uz autobusu mie-rīgu prātu devās pa-sažieri. Līdz grafikā paredzētajam laikam vēl vairāk nekā div-desmit minūtes. Te pēkšņi kā rūcošs lauva pa ceļu garām aizdražas autobuss 45—09. Gāzes pedālī nospiedis šoferis Stu-riška. Kas tur se-višks — 20 minūtes! Laiks taču ir relatīvs jēdziens. Varbūt šajā mirklī autobusa vadi-tājam divdesmit mi-nūtes šķita kā islai-cīgs mirklis. Tikai uz ceļa palikušajiem pa-sažieriem tā vis neli-kās. Kaut kā nokļuva-ši Jēkabpilī, viņi grie-

zās pie autobusu sta-cijas priekšnieka. Bet arī viņš aizstāvēja viedokli, ka laiks ir relatīvs jēdziens. Va-jadzējis uz pieturu aiziet agrāk. Un vis-pār — Jēkabpili taču viņi esot ieradusies, tad neesot ko sūdzē-ties un vainot šoferi. Pasāžieri bēdīgi gāja prom. Viņi pārdomāja, cik minūtes vai var-būt stundas nākošajā reizē autobuss paies ātrāk garām pieturai. Viņi nolēma pajautāt, kādos uzskatos par laika relativitāti ir 11. ATK vadība.

A. NĀTRITIS

Gul dienām, skraida naktīm

Nevar teikt, ka Elza ir slinkē. Stabili pirmo vietu kolhoza «Ko-munārs» jauniešu vidū viņa ieņem deju vakaru apmeklēšanā. Elzu pa-zist gan Sunākstes, gan Jēkabpils deju zālēs, pazīst pēc «meisterīgi» izpildītām deju figūrām. Elza Vik-tore mācās vakarskolā. Pēc visa iepriekšminētā viņu varētu uzskatīt par pozitīvu varoni, ja vien...

Ir viens fakts, kas visam pārvelk svitru. No gada sākuma līdz 6. oktobrim Elza izpelnījusi 15 izstrā-des dienas! Tagad meiča aizbildi-nās, ka strādāt nav laika — jāma-cās. (Saka, ka vakarskola domāta strādājošiem). Vasarā mācības skolā nenotika, tomēr...

Tagad kolhozniekiem un vakar-skolas skolotājiem jāatrisina sarež-ģīts uzdevums — kādus mērus pie-lietot vakarskolniecei, kura apzinā-ti izvairās strādāt, kad kolhozā tik ļoti nepieciešamas darba rokas. Daži vārdi par Elzu Viktori pa-rādījās «Zibenī», tomēr līdz viņas apziņai tie neaizgāja. Izsauca mei-ču uz ciema izpildu komitejas sē-di — atnākusi līdz durvīm un uz-zinājusi, ka runa būs par darbu, aizbēga. Dažreiz tādas lietas izska-ta biedru tiesā un jāatzīst — bieži ar labiem rezultātiem.

J. GRIEZE

Latvijas PSR krājkasēs noguldīto laimestu noguldījumu

33. laimestu izlozes oficiālā tabula

IZLOZE NOTIKA 1962. GADA 7. OKTOBRĪ

Laimējuši šādi rēķinu numuri pēc laimestu noguldījumiem visās Latvijas PSR krājkasēs:

Rēķinu numurs	Laimestu lielums procentos no noguldījuma atlikuma vidējās summas	Rēķinu numurs	Laimestu lielums procentos no noguldījuma atlikuma vidējās summas
A—033	100	A—529	25
A—051	25	A—560	25
A—085	50	A—606	100
A—158	25	A—650	25
A—166	25	A—695	25
A—221	25	A—744	200
A—265	50	A—795	25
A—290	25	A—800	25
A—337	25	A—868	25
A—366	25	A—905	25
A—400	25	A—939	25
A—474	25	A—970	25
A—484	25		

Krājkasēs, kur rēķinu skaits lielāks par tūkstoši, laimējuši visos nākošajos tūkstošos tie paši rēķinu numuri, kas pirmajā tūkstoši, t. i., A—1033, A—2033, A—1051, A—2051 utt.

SPORTS

Mūsu spēkavīri — otrie

Ogrē risinājās republikas LBSB «Vārpa» CP fināla sacensības svarcelšanā, kurās par galvenajiem konkurentiem uz 1. vietu uzskatīja Jēkabpils un pagājušā gada uzva-rētājus — Ogres svarcelājus.

Mūsu rajona izlases komanda lielajām cīņām gatavojās nopietni un ieradās Ogrē ar ciešu apņēmību cīnīties par LBSB «Vārpa» CP dā-vāto kausu. Taču izrādījās, ka mū-su komandas visvieglākā svara atlēts Mihails Voičevskis pavirši ievērojis savu treniņu režīmu un var startēt tikai vienu svara kate-goriju augstāk. Tādēļ visvieglākā-jā svarā palikām bez ieskaite. M. Voičevskis arī vieglākajā svarā iz-cināja uzvaru ar trīsdesmit summu 207,5 kg. Pusvieglajā svarā pār-

liecinoši 1. vietu ieguva J. Vītols (257,5 kg), uzstādot jaunu «Vār-pas» rekordu spiešanā. Savu per-sonīgo labāko sniegumu pārspēja otrs pusvieglā svara atlēts J. Bur-kevičs (227,5 kg). (J. Burkevičs ir republikas BSB «Vārpa» čempions brīvajā cīņā).

Lai gan kopumā mūsu rajona izlase guva teicamus individuālos rezultātus, kausu tā neizcīnīja un palika otrā aiz Valmieras atlētiem. Secinājums viens — vairāk jāpa-domā par pareizu komandas no-komplektēšanu, lai nākošajās sa-censībās kļūtu par kausa īpašnie-kiem.

J. ĀRGULIS,
LBSB «Vārpa» RP instruktors

Pirmo reizi Jēkabpils stadionā

Interesantas sacensības pagāju-šajā svētdienā rūp kombināta sta-dionā vēroja prāvs skatītāju pulks. Pie mums bija ieradusies jaunā sporta veida — šaušanas ar lo-ku — entuziasti: Rīgas televīzijas studijas un Ogres patērētāju bied-ribas sportisti, kas sacentās de-monstrējuma sacensībās. Plašus un interesantus paskaidrojumus par loka šaušanu sniedza republi-

kas šaušanas federācijas šaušanas ar loku komitejas priekšsēdētāja vietnieks Juris Knappe.

Pēc sacensībām šavus spēkus jaunajā sporta veidā izmēģināja arī daudzi jaunie jēkabpīlieši. Un tiešām — veicās labi! Nodarbo-simies ar veselīgu, interesantu loka šaušanas sportu!

A. JANOVSKIS

Pasūtiet periodiskos izdevumus!

Ar šā gada 1. oktobrī atklāta parakstīšanās uz centrālajiem un republikāniskajiem laikrakstiem un žurnāliem, kā arī avīzi

«PADOMJU DAUGAVA» 1963. gadam.

Nākošā gada 1. ceturksnim vēl var pasūtīt arī tautas demokrāti-jas valstu izdevumus.

Iestādēm, kuras nav nokārtojušas budžeta parakstīšanos uz nākošo gadu, tas jāizdara nekavējoties.

Parakstīšanos pieņem visās sakaru nodaļās, kā arī sabiedriskie preses izplatītāji.

Preses apvienības rajona nodaļa

UZMANĪBU, ŽURNĀLISTIKAS FAKULTĀTES KLAUSITĀJI! 16. oktobrī, plkst. 14 Jēkabpils Oškalka kultūras namā žurnā-listikas fakultātes pirmā nodar-bība.

16. oktobrī, pulksten 18 Jē-kabpils rajona kultūras namā atklās valodu kursus (angļu un vācu valodas).

Pieteikumus vēl var adresēt

Jēkabpilī, Rīgas ielā 142, LPSR Politisko zināšanu un zi-nātņu popularizēšanas biedrības sekretārei b. Rubulei.

Redaktore B. IKLĀVA

Jēkabpils dīkšsaimniecībai steidzīgi vajadzīgs ekskavatorists. Pieteikties Seces ciema «Purvi-ņos». Telefons Secē 14.

Avīze iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tālruni redak-torei — 2342, redaktores vietniecei un sekretārei — 2262, redaktores vietniecei — lauksaimniecības nodaļas vadītājam — 2502, partijas un komjaunatnes, kultūras un skolu nodaļu vadītājiem — 2340, tie-šais vads tālrunim — 7. Redakcija: Jēkabpilī, Brīvības ielā 212.

«Падомью Даугава» — газета ЦК КП Латвии и Совета Мини-стров Латвийской ССР в зоне Екабпилского территориального производственного колхозно-совхозного управления.